

AUTOŘI

Arjun Appadurai (*1949) je indický antropolog a badatel specializující se na problematiku globalizace a oblast sociokulturních témat. Je profesorem New York University, kde působí na Katedře médií, kultury a komunikace. Jako hostující profesor působí také na Institutu evropské etnologie Humboldtovy univerzity v Berlíně. Je autorem řady knih a studií, nejnověji titulu *Banking on Words: The Failure of Language in the Age of Derivative Finance*, kde uchopuje ekonomický kolaps z roku 2008 jako důsledek selhání jazyka. Český čtenář může znát jeho stať „Disjunkce a odlišnosti v globální kulturní teorii“, která vyšla ve sborníku *Postkoloniální myšlení IV* (2013).

Zygmunt Bauman (1925–2017) byl renomovaný sociolog polsko-židovského původu. Ve svých studiích a úvahách se opakovaně věnoval zejména reflexi modernity, v jejímž kontextu mimo jiné analyzoval i téma holokaustu. Od roku 1972 působil jako profesor na Univerzitě v Leedsu, kde roku 2010 vznikl také institut nesoucí jeho jméno. Za své dílo obdržel řadu ocenění, mj. Cenu Theodora W. Adorna (1998), Cenu knížete asturského (2010) a v českém prostředí pak Cenu Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 (2005). K jeho nejznámějším knihám, jež vyšly i v češtině, patří *Moderníta a holocaust* (2010) a *Těkutá moderníta* (2010).

Václav Bělohradský (*1944) je současný český filozof a sociolog. Je profesorem politické sociologie na univerzitě v Terstu. Působil též jako hostující profesor na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Je autorem řady knih a statí, k nejznámějším patří *Přirozený svět jako politický problém* (1991), *Kapitalismus a občanské ctnosti* (1992), *Mezi světy & mezi-světy* (1997) a *Společnost nevolnosti. Eseje z pozdější doby* (2007).

Nancy Fraserová (*1947) je americká filozofka zabývající se genderovými a politicko-společenskými tématy. Je profesorkou na univerzitě New School v New Yorku, kde se věnuje politologii a sociologii. V češtině vyšla její kniha *Rozvíjení radikální imaginace* (2007)

a dále pak titul *Přerozdělování nebo uznání?* (2004), který napsala spolu s německým filozofem Axelem Honnethem.

Heinrich Geiselberger (*1977) je německý redaktor působící od roku 2006 v berlínském nakladatelství Suhrkamp Verlag.

Eva Illouzová (*1961) působí jako profesorka sociologie na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě a na pařížské EHESS (École des hautes études en sciences sociales). Je autorkou řady oceňovaných prací, které se často zaměřují na téma emocionality v kontextu společenských, kulturních a ekonomických jevů či procesů. Pravidelně přispívá do izraelského deníku *Haarec*.

Ivan Krastev (*1965) je bulharský politolog, předseda Centra liberálních strategií v Sofii a stálý vědecký pracovník Institutu humanitních studií (IWM) ve Vídni. Svůj odborný zájem soustředí mj. na problematiku proměn a výzev, jimž čelí současná demokracie. Od roku 2015 pravidelně přispívá do mezinárodní edice *New York Times*.

Bruno Latour (*1947) je francouzský filozof a sociolog, který působí jako profesor na Pařížském institutu politických věd. Proslul zejména svými sociálně-konstruktivistickými pracemi z oboru filozofie a sociologie vědy. Za své dílo získal řadu ocenění; mezi ta nejprestižnější patří Holbergova cena z r. 2013. V češtině vyšel výběr jeho textů, nazvaný *Stopovat a skládat světy s Brunem Latourem* (2016).

Paul Mason (*1960) je anglický televizní novinář a autor několika knih, zabývajících se současnými společenskými, ekonomickými, kulturními a politickými problémy. Dlouhodobě spolupracoval s *BBC*, později působil jako redaktor *Channel 4 News*. Za svou žurnalistickou činnost obdržel několik ocenění. V současné době je pravidelným přispěvatelem deníku *Guardian*.

Pankaj Mishra (*1969) je indický spisovatel, literární kritik a autor politických a literárních esejů, jimiž mimo jiné přispívá do periodik *New York Times*, *New York Review of Books* a *Guardian*. Za své dílo obdržel několik ocenění, mj. Cenu Lipského knižního veletrhu za evropské porozumění, která mu byla v roce 2014 udělena za knihu *From the Ruins of Empire: The Revolt Against the West and the Remaking of Asia*.

Robert Misik (*1966) je rakouský novinář a spisovatel zabývající se politickými tématy. Přispívá do německy psaných periodik, jako je deník *Die Tageszeitung* či týdeníky *Falter* a *Profil*. Na internetových stránkách deníku *Der Standard* se vyjadřuje k aktuálním tématům prostřednictvím svého vlogu „FS Misik“. V roce 2009 obdržel rakouskou státní cenu za přínos v oblasti kulturní publicistiky.

Oliver Nachtwey (*1975) je německý sociolog působící na Technické univerzitě v Darmstadtu. Jeho výzkum se zaměřuje na témata spjatá s fenomény práce, nerovnosti, demokracie a různých forem protestu. Píše pravidelně příspěvky pro různé tištěné deníky a týdeníky, jakož i internetové servery.

Donatella della Porta (*1956) je italská badatelka, profesorka politikologie a ředitelka Centra pro studium sociálních hnutí na Scuola Normale Superiore ve Florencii. Kromě výzkumu v oblasti sociálních hnutí se věnuje například problematice korupce či politického násilí.

César Rendueles (*1975) je španělský badatel a esejista, který přednáší sociologii na Universidad Complutense v Madridu. V roce 2013 vzbudila ohlas jeho publikace *Sociofobia: El cambio político en la era de la utopía digital* (Sociofobie: Politická změna v éře digitální utopie), kde mimo jiné zpochybňuje přínosnost sociálních sítí a internetu pro šíření pozitivních společenských impulzů.

Wolfgang Streeck (*1946) je německý sociolog. V letech 1995 až 2014 působil jako ředitel Institutu Maxe Plancka pro společenskovo vědní výzkum v Kolíně nad Rýnem. Věnuje se srovnávací politické ekonomii a teorii institucionální změny. Jeho články se pravidelně objevují v akademickém časopise *New Left Review*.

David Van Reybrouck (*1971) je belgický spisovatel, dramatik, novinář, archeolog a historik. V roce 2011 založil občanskou iniciativu G1000, usilující o posílení demokracie v Belgii. Za svou knihu *Congo: The Epic History of a People* obdržel v roce 2012 několik literárních cen, včetně francouzské Prix Médicis. Jeho články vycházejí v periodících několika zemí, mj. ve francouzském *Le Monde*, italské *La Repubblica* či vlámském *De Standaard*.

Slavoj Žižek (*1949) je slovinský filozof, psychoanalytik a kulturní teoretik čerpající z filozofických tradic Hegela a především z psychoanalytické teorie Jacquese Lacana. Přednáší na European Graduate School v Birkbecku, na Londýnské univerzitě a na Univerzitě v Lublani. Mezi jeho nejznámější knihy patří: *Less Than Nothing: Hegel and the Shadow of Dialectical Materialism* (2012), *Living in the End Times* (2010), *First as Tragedy, Then as Farce* (česky pod názvem *Jednou jako tragédie, podruhé jako fraška*, 2011), *Violence: Six Sideways Reflection* (česky pod názvem *Násilí*, 2013), *The Parallax View* (2006), *The Puppet and the Dwarf: The Perverse Core of Christianity* (2002), *Welcome to the Desert of the Real* (2001), *The Ticklish Subject: The Absent Centre Of Political Ontology* (1999).

Poznámka vydavatele

Texty, které jsou součástí tohoto sborníku, jsou původními příspěvky, které nebyly dosud uveřejněny. Výjimku představují text Nancy Fraserové, který vyšel ve zkrácené podobě pod názvem *The End of Progressive Neoliberalism* na internetovém serveru Dissent (www.dissent-magazine.org/online_articles/progressive-neoliberalism-reactionary-populism-nancy-fraser), dále pak text Pankaje Mishry, který vyšel 8. 12. 2016 pod anglickým názvem *Welcome to the Age of Anger* v internetovém deníku *Guardian* (www.theguardian.com/politics/2016/dec/08/welcomeage-anger-brexit-trump), dále pak otevřený dopis Davida Van Reybroucka, jenž byl uveřejněn v listopadu 2016 v řadě evropských periodik, a konečně text Václava Bělohradského, který v upravené podobě vyšel v lednu tohoto roku v Salonu Práva a který je součástí pouze českého vydání tohoto sborníku.